

Overweging zondag 20 maart 2022.

Het werkt! Rechtvaardigheid.

Vandaag kijken we naar onze omgang met de schepping, met de aarde waarop we leven.

In het evangelie horen we oproep van Jezus om ons leven te veranderen en hij sluit af met het verhaal van de vijgenboom. Een boom die door inzet van de tuinman gered wordt van de dood. Maar de Bijbelse verhalen zijn beeldverhalen. Die vijgenboom is ieder van ons. Ieder van ons krijgt vandaag weer een kans om zijn leven te veranderen, aan te passen en de tijd die vraagt om verandering van onze levenshouding. Vorige week ging het om onze houding ten opzichte van elkaar vandaag over ons houding en omgang met de wereld, de schepping waarop we leven, onderdeel van zijn.

Het afgelopen jaar werden we geconfronteerd met extremen.

Bosbranden, taifoens, overstromingen, zaken die we vaak alleen maar kennen via het nieuws uit landen uit het Zuiden troffen in 2021 ook onze contreien. Deze extremen in het weer zijn het gevolg van ons menselijk handelen, ons menselijk handelen dat klimaatverandering tot gevolgen heeft. Deze veranderingen in het klimaat mogen ons de ogen openen voor wat wij de schepping, Moeder Aarde met ons handelen aandoen.

Historische gezien dat de industriële landen verantwoordelijk zijn voor het grootste aandeel in de CO2 uitstoot waarvan de armere landen in het Zuiden het meest te lijden hebben. Paus Franciscus schrijft in Laudato Si dat we gezamenlijk met allen leven op deze wereld en dat we gezamenlijk verantwoordelijk zijn voor ons ons gemeenschappelijk huis zoals hij de aarde noemt, maar dat er wel verschil in verantwoordelijkheid is. We zijn toe aan metanoia, d.w.z. in beweging komen tot verandering, tot inkeer en omkeer. Het is niet meer vijf voor twaalf maar eerder vijf na twaalf en NU is de tijd om tot inkeer te komen en het niet meer alleen bij woorden te laten maar tijd om te gaan handelen. Met de klimaatverandering die zich voltrek in ons achterhoofd mag geen mens afzijdig blijven en het

antwoord op armoede die vooral de armste landen treft als gevolg van de klimaatverandering kan alleen maar solidariteit zijn. Want juist in die solidaire mensen gemeenschap is God aanwezig.

Met deze inkeer, omkeer, bedoelt de paus dat we het model van ontwikkeling, van welvaart niet alleen ten deel mag vallen aan een kleine minderheid maar dat ontwikkeling ten goed moet komen van de hele mensheid en dat de welvaart van een minderheid niet over de ruggen mag gaan van andere mensen, met name zij die in de landen leven die het hardst getroffen worden door de klimaatveranderingen of die in de armste delen van de wereld leven, niet ten koste mag van de schepping.

Vooruitgang, ontwikkeling wil zeggen: de tekenen van de tijd verstaan en ernst maken met verandering van leven en ernst maken met een politiek die zich bewust is van de consequenties van streven naar welvaart in plaats van welzijn voor allen, een politiek die zich verantwoordelijk voelt niet alleen voor het eigen gewin maar zich verantwoordelijk voelt voor alles en iedereen. In zo'n proces mogen we God ontwaren.

Als we niet veranderen, en daarin past de tekst van Lucas vandaag, zullen we ten onder gaan. Het kan in de tempel terwijl we offers brengen maar aan offers hebben we niets als we in ons handelen niets willen veranderen.

Als we niet veranderen, komen we misschien wel om omdat straks niet alleen de Siloam-toren instort maar dat alles in om ons heen instort.

Beste mensen, het is vijf over twaalf. De Moeder Aarde steunt en kreunt. Mogen wij ons naast omzien naar elkaar waar we het de vorige week over hadden, ook omzien naar de schepping, naar Moeder Aarde.

Zoals de vijgenboom in het evangelie, zijn er veel bomen die extra aandacht en liefde nodig heeft van ons, rentmeesters van de schepping.

Als wij de vijgenboom niet redden, redden we ook ons zelf niet zoals ik in het begin al zei: wij zijn als die vijgenboom, wij zijn die vijgenboom die goed voor elkaar, die goed voor die andere vijgenbomen, onze medemensen moeten zorgen of dat nu dichtbij is of ver, of dat nu in een land is waar vrede en rust heerst of in zoals we nu mee te maken hebben, in oorlogsgebieden dichtbij en zeker ook ver weg en we moeten goed zorgen voor die echte bomen, planten en bloemen en alles wat leeft en groeit en bloeit.

De Paus heeft in laudato Si veel over gezegd maar de kern is dat we SAMEN verantwoordelijk zijn voor ons huis, de wereld waarop we wonen maar die verantwoordelijkheid weegt en druk op onze schouders zwaarder dan bij hen die tot nu de tol voor onze levenswijze hebben betaald. Mag dat in deze vastentijd waarin Het Werkt! Rechtvaardigheid klinkt. En mogen vanuit die gedachte straks bij het verlaten van deze ruimte straks niet achteloos voorbij lopen aan de collectebus voor de Maya's in Guatemala. Zij staan in deze vastentijd in de picture in ons dekenaat maar ze staan voor al die volkeren die het zwaarst getroffen worden door klimaatverandering en onze drang naar steeds maar meer en juist DAT, onze ongebreidelde drang naar meer, veroorzaakt de klimaatverandering en maakt dat Moeder Aarde kreunt omdat wij meer nemen dan ons toekomt, dan wij nodig hebben vaak ten koste van de allerarmsten.

Het werkt! Rechtvaardigheid, niet zo maar daarvoor zullen wij tot inkeer en omkeer dienen te komen.

Dat het zo mag zijn.